

men vi vil da ikke nødvendigvis afskrive, at man ikke også i fremtiden har dette emne inde til en diskussion om, hvorvidt der kan skabes forbedringer.

Til sidst må vi sige, at når diskussionen er om, hvorvidt der er midler til stede, så må vi jo pege på, at ikke mindst det meget store felt, som er det tilskud, der i dag gives til landdistriktsområderne, ikke mindst i form af et direkte tilskud til landbrugsproduktion, jo er et felt, som har nogle muligheder indbygget. Vi har forskertset nogle af dem for et år eller halvandet siden, men der åbner sig nye muligheder for, også i fremtiden, at man rent faktisk kan flytte penge fra direkte støtte til landbrugsproduktion og over til udvikling af landdistrikter og landsbyer på forskellig vis. Der er altså masser af penge til stede, hvis den tilstrækkelige politiske vilje er til stede her i Folketinget til også på det felt at skabe en ændret udvikling, og her kunne man faktisk opnå meget. Det er jo et eller andet sted en lille smule grotesk, at vi er i en situation, hvor man har måske nogle af de højeste afregningspriser i mange, mange år på en række produkter fra landbruget, fortsat giver meget, meget høje tilskud. Vi vil da opfordre til, at man i langt højere grad udnytter alle de muligheder, der er inden for EU-systemet, for at flytte penge fra en direkte landbrugsstøtte til forskellige former for udviklingsstøtte i stedet for.

Kl. 14:03

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Som den forrige ordfører bemærkede, så er det jo skønt at høre musikken udefra og de mange mennesker, der er i konflikt for at sikre, at vi kan have en solidarisk velfærd fremover. Det synes vi er rigtig flot. Det ville være godt, hvis der var flere herinde, der også var optaget af det.

Jeg vil sige i forhold til regional udvikling, at den jo også hænger sammen med, om vi vil have et velfærdssamfund og et samfund, hvor vi tager os af alle mennesker i alle dele af landet, eller om vi vil have et samfund, hvor vi giver gode muligheder for dem, der bor i de større byer og kan klare sig selv – dem, der har råd til at køre i bil, hvis de vil bo uden for byerne, dem, der har råd til selv at betale for sygehus osv. og selv kan sørge for at komme derhen. Men til dem, som ikke har så mange penge, dem, som ikke har råd til en bil, dem, der ikke er i stand til

at transportere sig selv eller til deres børn hen til lægevagten, dem, der ikke har mulighed for at køre meget langt for at komme i storcentre, dem, der ikke har mulighed for at transportere sig langt til arbejdspladserne og uddannelsespladser osv. siger vi, at de må sejle deres egen sø, eller også, at de bare kan tage sig sammen og flytte ind til storbyen.

Jeg synes, det er en underlig holdning at have, men det er jo de valg, vi står imellem: om vi vil have et samfund, hvor vi skaber gode muligheder for alle i alle dele af landet, eller om vi vil have et opsplittet samfund – også i forhold til, hvor man bor henne. Det er jo på stort set alle områder sådan, at regeringen og Dansk Folkeparti gennemfører initiativer, som medfører en større og større centralisering, og som gør det sværere og sværere at bo uden for de større byer.

Så kommer man i de årlige debatter med pæne ord om, at man ønsker en ligelig udvikling af Danmark, og at man er imod en skæv udvikling, men det, man gennemfører i praksis, medfører det stik modsatte.

Samtidig har man jo beskåret demokratiet kraftigt, så det bliver sværere lokalt og regionalt at sikre en god udvikling, først og fremmest igennem den økonomiske spændetroje, som man holder kommuner og regioner i, men også ved, at man har lagt en række begrænsninger på, hvad kommuner og regioner har ret til. Lige i øjeblikket ser vi det jo helt grelt, at regionerne ikke selv har lov til at indgå en overenskomsttale med Sundhedskartellet, som kunne sikre det lønloft, som de behøver for at kunne sikre, at de kommer et skridt i nærheden af mandeløen til kvindefag. Det må regionerne ikke. De må ikke flytte penge fra vikarkontoen og bruge dem til at give et lønloft, for finansministeren vil ikke sige ja til en sådan aftale. Så der er ikke megen mulighed for at sikre nogle ordentlige vilkår for regionerne, der er ikke meget selvstyre i det her.

Vi synes hellere, man skulle se på, både hvordan vi sikrer et godt velfærdssamfund, og hvordan vi sikrer, at man kan bo overalt i landet. Det kræver også, at man regionalt får lov til at lave en sammenhængende planlægning i forhold til, hvor der er bolig, arbejde, uddannelse og trafik. Det kræver, at kommuner og regioner får ret til at bygge billige boliger, og får lov til at sikre, at trafikplanen hænger sammen med uddannelserne, så man f.eks. ikke oplever, at man ikke kan komme på gymnasiet, fordi der ikke er nogen bus, der passer med mødetiderne på gymnasiet, fordi der i dag er tale om, at det er to forskellige